

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Er som Faar vi uden Hyrde

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Er som Faar vi uden Hyrde", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 665. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid161648/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

- 4 Blomstrer yndig, Mark og Enge!
Vinter-Sæden bølge smukt!
Træ'r i Abildgaard og Vænge!
Blomstrer med og bærer Frugt!
 Frugt fuldmøden,
 Thi ved Roden
Ligger Oxen, hvas og stærk,
Moden til sit Mester-Værk!
- 5 Blomstret har vi Hedning-Stammer,
Men bar da kun Døden Frugt,
Kun naar vi ved den os skammer,
Vi paany kan blomstre smukt,
 Ved Guds Gave,
 I Hans Have,
Pleiet med Hans egen Haand,
Bære Frugt til Liv og Aand!
- 6 Knap er Tiden, kort er Fristen,
Fristelsen før Dørren alt,
Svart oplives kun den Christen,
Som i Fødselen blev kvalt,
 Dog os Livet
 Gud har givet,
Kan vi troe og knæle ned,
See vi skal Guds Herlighed!

No. 396.

- 1 Er som Faar vi uden Hyrde?
Kan den store Ulv os myrde,
Som et Lam paa vilden Sti?
Da vi løs os rev fra Paven
Blev da kun før Hyrde-Staven
Og Velsignelsen vi fri?

- 2 Var den *Munk* en Anti-Christen,
Vi har sat paa Helgen-Listen,
Som *Sanct Peters* Eftermand?
Er den Vantrø, vi beklage,
Al vor Sygdom, al vor Plage,
Kun en Frugt af Kirkens Band?
- 3 Nei, hvad end med Suk vi savne,
Det er dog ei Helgen-Navne,
Aflads-Brev og Pavedom;
Deri stikker dog ei Broden.
At os løs vi rev fra Døden
Og fra Djævelen i Rom!
- 4 Som en Dødning sidder Paven,
Hoisat paa Apostel-Graven,
Kronen er af Guld-Papir,
Riget er en Rover-Rede,
Han til Sværd har kun en Skede,
Og en opslidt Pen til Spir!
- 5 Alting tørt som visne Grene,
Alting koldt og dødt som Stene,
Hvad end gælde skal for Aand,
Saa Banskættelse det ligner,
Hvergang Paven Folk velsigner
Med sin tørre, tomme Haand!
- 6 Os dog trøster end i Vaanden
Og velsigner *Hellig-Aanden*,
Stænker med sit Vie-Vand!
Christenhedens ægte Pave,
Guds Fuldmægtig i det Lave,
Aldrig satte os i Band!

- 7 Nei, os Lykken var langt bedre,
Herrens Aand med vore Fædre
Los sig rev fra Kirkens Lig,
Skabde, under Grand og Smerte,
Af det omme, svage Hjerter,
Legem nyt vidunderlig!
- 8 Herren i det Skjulte: *Ordet*,
Loved op, trods Legems-Mordet,
Kraftig i den *Hellig-Aand*,
Friheds Prædikant i Fængsel
Loftet Helveds Port af Hængsel
Med Guds skjulte Høire-Haand.
- 9 Verden, som i Kjødet hænger,
Seer Ham nu vel ikke længer,
Kiender *Aandens Legem* ei,
Men, gienfødte af det Høie,
Vi Ham see med Hjertets Øie,
Bane os til Skyen Vei!
- 10 Vi Ham see, som Lyset fager,
Mellem sine Lyse-Stager
Vandre virkelig omkring,
Sødt vi føle, *Efter-Livet*
Med Hans Aande os er givet,
Voxer af de skjulte Ting!
- 11 Og hvor Herrens Aand er inde,
Hvad os fattes, brat vi finde,
Frihed først og Kronen sidst,
Midt imellem Rosen-Kiæden,
Brøderskabet, Sjøle-Glæden:
Forsmag her paa Fryden hist!